

РЕШЕНИЕ

№ 638

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7656** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, във вр. чл. 284 и сл.ЗИНЗС.

Делото е образувано по искова молба с вх. № 29434/09. 08. 2023 г. на АССГ, подадена от К. Г. В., гражданин на Р. Федерация с настоящ адрес в Затвора в [населено място], с която е предявен иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1 000 000 лева от разпореждане на началника на СЦЗ от 03.08. 2023 г. за преместване на ищеца от от килия № 5 на I група СЦЗ в килия № 17 на I група СЦЗ. Условието в килия № 17 не отговарят на изискванията за нормални, човшки условия на настаняване. В килията има дървеници, през нощта има светлина от прожектор на улицата, няма вентилация, администрацията на затвора спира водата и ищецът не може да се измие. Преместването в тези условия предизвиква хроничен стрес, представлява психологическо и физическо издателство и натиск. Ищецът твърди, че здравето му е влошено и не може да издържи всичко това, поради което обявява гладна стачка. Възражава срещу качеството на храната, липсата на възможност за медицинско обслужване по негов избор, условията в килията, които не позволяват поддържане на елементарна хигиена.

Със Заявление вх. № 33415/20. 09. 2023 г., подадено от Г. В. К. е направено уточнение, че периодът на увреждане е от 14. 07. 2023 г. до 18.09. 2023 г. Килия № 17 няма стъкла на прозореца, при преместването е станал скандал и е счупен телевизор и скъп вентилатор с йонизатор на въздуха. На ищеца не е разрешено да получи препарат „А.“

срещу дървеници. Заради дървениците в килията Г. К. спи с шапка, ръкавици, дълги панталони и спортна куртка. На 29. 08. 2023 г. е спряна водата, вода има само 2- 3 часа на денонощие.

Ответникът ГД“ИН“, чрез главен юрисконсулт Д. М., в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото оспорва исковата молба, както по основание, така и по размер. Излага доводи, че няма незаконосъобразни действия или бездействия на служителите на ответника, съставляващи нарушения на забраната на чл. 3 от ЗИНЗС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор В. от СГП дава заключение, че исковата претенция е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли изцяло.

Административен съд София – град, след като прецени доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът Г. В. К. е постъпил в Затвора в [населено място] на 25.07.2016 г. като обвиняем по чл. 116 от НК. Настанен е в 6 – то спално помещение самостоятелно в зоната с повишена сигурност. На 03. 08. 2023 г. е преместен в 17 – то спално помещение по нареждане на началника на затвора [населено място]. Причина за преместването е неотложен ремонт, заради теч в помещението, намиращо се под спалното помещение на Г. К.. Течът е причинен от това, че Г. К. оставя денонощно подвижния душ да тече, насочен към стената, въпреки правените му забележки. В помещението № 17 Г. К. е настанен самостоятелно. По негово желание е демонтиран шкафа до леглото. Ищецът не харесва разположението на оборудването, както и контролирането на водата, за да не оставя денонощно да течат душа и чешмата, което предизвиква течове и наводнения. В знак на протест Г. К. е счупил мивката, повредил осветлението, счупил личния си телевизор и вентилатор. След няколко дни прекратил протестните си действия.

От писмо изх. № ИЗ – 10147/15. 09. 2023 г. на ГД“ИН“ е видно, че по подадени от ищеца жалба е извършена проверка, в хода на която е установено, че К. постоянно оставя водата от чешмата в спалното помещение да тече, като тя прелива по пода, а с подвижния душ полива стените на помещението. Помещенията под неговото се наводняват. Преместен е в друго спално помещение, в което е изграден самостоятелен водопровод с отделен спирателен кран. Водоподаването се осъществява по график, за да се избегнат наводнения на другите помещения. След преместването си, К. е счупил и изкъртил батерията и мивката в ремонтираното помещение. Помещението, в което е настанен има отваряема дограма, чрез която се осъществява проветряване. Има разрешение за получаване на препарати срещу хлебарки, но не се е възползвал от тази възможност. Поддържката на чистотата в спалното помещение е негово задължение.

По подадена жалба от К. до Парламентарна канцелария при Народното събрание на Република България с аналогични на твърденията в исковата молба нарушения и за същия период, е извършена проверка, която е приключила със становище, че сигналите са неоснователни.

От докладна записка рег. № 9873/02. 11. 2023 г. до Главен инспектор Р. Д., За началник на Затвора [населено място] е видно, че К. е счупил всички стъкла на прозореца в помещението, изкъртил е конструкцията за завесата на санитарния възел, разрушил е 3 броя фаянсови плочки на стената над WC и посредством обилно поливане с вода е премахнал мазилката до тухлите. На 16. 10. 2023 г. К. е преместен в

спално помещение № 10. На спално помещение № 17 е извършен ремонт като преработване на ВиК инсталацията и вграждането ѝ в стените, извеждане на отделни спирателни кранове за топла и студена вода в коридора извън помещението, полагане на нова мазилка и фаянсови плочки, смяна на 6 бр. счупени подови плочки, боядисване на стените и тавана с латекс, изграждане на нова конструкция за подвижната завеса, монтаж на нови стъкла на прозореца. На 23. 10. 2023 г. подсъдимият К. е настанен отново в спално помещение № 17, I група.

Санитарна обработка на помещението е извършена на 30. 08. 2023 г., администрацията на затвора в [населено място] осигурява за всяка група препарати за лична хигиена и за почистване на помещенията. Хигиената в зоната с повишена сигурност е на необходимото ниво. Няма подадени жалби за лоша хигиена от други лишени от свобода, както и за извънредно наличие на инсектициди.

Горната фактическа обстановка се установява от приложените по делото докладни записки, писмени доказателства, обяснения на множество служители на администрацията на затвора, становища и заключения по извършени проверки.

При така установените факти, Административен съд София – град направи следните правни изводи:

Искът е допустим, като предявен срещу надлежен ответник, а разгледана по същество исквата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3.

На основание чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение.

Съгласно ал. 2 на същия член, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

С настоящата искова молба се претендира, че на ищеца са причинени вреди от преместването му от килия № 5 на I група на СЦЗ в килия № 17 на I група на СЦЗ, в която санитарно – битовите условия са в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. По делото се доказва преместването от една килия в друга, но не се установява битовите условия в килия № 17 да са в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. Видно от събраните по делото доказателства, причината за преместването на 03. 08. 2023 г. в спално помещение № 17 е необходимостта от неотложн ремонт, заради теч в помещението, намиращо се под спалното помещение на Г. К.. Течът е причинен от това, че Г. Костен оставя денонощно подвижния душ да тече, насочен към стената, въпреки правените му забележки. Не се доказва условията на настаняване в помещението № 17 да са неблагоприятни. Ищецът е настанен самостоятелно, администрацията на затвора е съобщила исканията му за начина на разполагане на мебелите в килията. Допълнително е монтирана преградна завеса. Няма подадени жалби от другите лишени от свобода относно наличие на хлебарки или неблагоприятни условия в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС в зоната с повишена сигурност. Извършвано е пръскане

срещу инсектициди. Констатирано е обаче, че самият ищец е счупил стъклата на прозорците на килията, изкъртил е конструкцията за завесата на санитарния възел, разрушил е 3 броя фаянсови плочки на стената над WC и посредством обилно поливане с вода е премахнал мазилката до тухлите. Наложило се извършване на нов ремонт на килия № 17 с извеждане на спирателен кран на водопровода извън килията. Графикът на ползване на водата също е в резултат на неправомерното поведение на ищеца, защото и в новото помещение той продължава практиката да оставя непрекъснато течаща вода и да полива с подвижен душ стената на килията, с което наводнява помещенията, които се намират под неговото спално помещение и създава опасност от наводняване на цялата сграда. Не се доказва незаконосъобразно действие или бездействие на затворническата администрация, в нарушение на чл.3 от ЗИНЗС и причинно – следствена връзка с причинени на ищеца вреди. Напротив, установява се причиняване на имуществени вреди от страна на ищеца на сградата и инвентара на затвора и причинно – следствена връзка на тези вреди с неговото неправомерно поведение.

По подадените множество жалби за същия период и на същото основание са извършени проверки, които са приключили със заключения, че жалбите са неоснователни.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявената искова молба е изцяло неоснователна и недоказана и като такава следва да се отхвърли.

В същото време, независимо от изхода на спора, не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение на ответника. В производството по ЗИНЗС не е предвидено изрично заплащане на юрисконсултско възнаграждение, за разлика от това по ЗОДОВ и същите се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 и чл. 143 от АПК, поради което ищецът не дължи на ответника заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I – во отделение, 43 - ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на К. Г. В., гражданин на Р. Федерация с настоящ адрес в Затвора в [населено място] срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1 000 000 лева от преместване на 03.08. 2023 г. в килия № 17 на I група СЦЗ при неблагоприятни условия, в нарушение на чл. 3, ал.1 от ЗИНЗС за периода от 14.07.2023 г. до 18.09. 2023 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София - град, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: